Bir adam Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına girmek için izin istedi. Bunun üzerine Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-: «Kabilesinin kötü adamıdır, ama izin verin ona!» buyurdu.

Bir adam Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına girmek için izin istedi. Bunun üzerine Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-: «Kabilesinin kötü adamıdır, ama izin verin ona!» buyurdu.

[Sahih Hadis] [Muttefekun Aleyh]

Bir adam Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanına girmek için izin istedi. Bunun üzerine Nebi –sallallahu aleyhi ve sellem-: «Kabilesinin kötü adamı ya da oğludur ama, izin verin ona!» buyurdu. Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem- yanına oturduğunda onun yüzüne güldü ve iyi davrandı. Adam oradan ayrılınca Âişe –radıyallahu anha- Ey Allah'ın Rasûlü! Adamı gördüğünde onun için şöyle şöyle dedin, sonra yüzüne güldün ve iyi davrandın bunun hikmeti nedir? Bunun üzerine Peygamber Efendimiz şöyle buyurur: «Ey Âişe! Ne zaman benim çirkin sözlü olduğuma şahitlik ettin. Kıyamet günü Allah katında en kötü durumda kalacak kişi, insanların şerrinden çekindikleri için kendisini terk ettikleri kimsedir.» Bu adam fesat ve şer ehlinden olan birisiydi. Bundan dolayı Allah Rasûlü –sallallahu aleyhi ve sellem- hak ettiği şeyi onun gıyabında zikretmiştir ve kabilesinin kötü adamı demiştir. Bu sözü o kimsenin fesadından insanları sakındırmak için yapmıştır. Ta ki insanlar ona aldanmasın. Eğer fesat ve dalalet sahibi ancak insanları güzel konuşmasıyla büyüleyen birisini görürsen, o zaman bu kimsenin sapık birisi olduğunu açıklamak üzerine farzdır. Çünkü insanların ona kanmasını engellemen gerekir. Nice insanlar vardır sana karşı gülümser, güzel konuşur ve onu gördüğünde beğenir, konuştuğunda da sözünü dinlersin. Ancak o kendisinde hayır olmayan kimsedir. İçinde bulunduğu durumu insanlara beyan etmek gerekir. Allah Rasûlü -sallallahu aleyhi ve sellem-'in o adama karşı cana yakın davranışı müdârâ etmek(dünyanın ya da dinin veya her ikisinin birden ıslahı için dünyaya ait değerleri kullanmak) içindir. İlim ehli müdârânın başkalarıyla ilişkilerde aranan bir özellik olduğunu kabul etmişlerdir. Ancak dalkavukluk yapmak böyle değildir. Çünkü dalkavukluk yapılması gerekli olandan ödün verip, yasaklara aldırış etmemeyi ya da yasakların işlenmesini gerektirir. Bu da hiçbir zaman caiz değildir. Ayet-i kerime de "İstediler ki yumuşak davranasın, böylece onlar da yumuşak davransınlar." (Kalem suresi: 9) Ama müdârâ etmek ve en ufak bir zarar getirmeyecek şekilde, maslahatın tahakkuk etmesi için insanlarla muamele etmek, şeri bir durumdur.